

europæisk udenrigspolitisk fællesoptræden, mere disciplin og loyalitet, og endvidere ønsker man en bedre indsats over for de fælles grænseoverskridende problemer som terror, kriminalitet, klima, miljø og arbejdsløshed. Man har også et ønske om, at miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse skal være højt prioriteret, når vi gennemfører vores økonomiske samarbejde ved realiseringen af det indre marked, og endelig ser man positivt på udvidelsen og kommende udvidelser af EU, forudsat at betingelserne er opfyldt, og at EU er i stand til at modtage de nye lande.

Disse elementer kunne man kalde en dansk konsensus. Det synes jeg faktisk er meget positivt, og det er derfor, Socialdemokratiet i forlængelse heraf har lanceret tanken om et memorandum, dvs. en rundskrivelse til andre lande om, hvad man ud fra disse sigtepunkter kan gøre inden for de bestående traktater – ikke som fru Charlotte Antonsen helt fejlagtigt siger ved ændring af traktaterne, nej, inden for rammerne af de bestående traktater.

Kl. 15.10

Jeg vil bare nævne elementerne i et sådant memorandum med opfordring til, at når vi samarbejder partierne imellem, prøver vi at finde frem til de konkrete formuleringer. Et sådant initiativ har jo kun mening, hvis regering og opposition i dette spørgsmål kan finde hinanden. Hvad angår åbenhed, nærhed, demokrati, er forfatningstraktaten et godt grundlag for os at se videre på, men meget kan gøres inden for de bestående traktater. Det glimrende forslag til vedtagelse, fru Charlotte Antonsen fremlagde, indeholder en række forslag. Åbne ministerrådsmøder, åbenhed om lobbyisme og hørings svar, åben forvaltning, fuld aktindsigt for borgerne står der i vedtagelsen. Det er et glimrende forslag.

Komitologi, som udvalgets formand fru Elisabeth Arnold nævnte før, er også et oplagt emne for mere demokratiske metoder. Stærkere inddragelse af de nationale parlamenter, som Barroso har peget på, kan man også følge op. Jeg ved ikke, om Messina II-erklæringen er en god idé med hensyn til værdier og holdninger, men selve det at tilkendegive nogle holdninger til, nogle værdier for det europæiske samarbejde er fornuftigt.

Det andet hovedpunkt er så det udenrigspolitiske samarbejde, herunder større koordination mellem den høje repræsentant og Kommissionen. Det kan ske inden for de bestående traktater,

og det arbejder man på. Jeg har endda forstået, at den danske regering er positivt indstillet over for det.

Det gælder flere ressourcer, også til de repræsentationer, informationskontorer, man har i forvejen, som da kan bruges til udvikling af en egentlig udenrigstjeneste. Det gælder større disciplin og loyalitet, jeg tror, det virker tosset på mange, at vi i FN's Sikkerhedsråd optræder forskelligt. Hvorfor dog ikke prøve at have en fælles EU-optræden? Det giver vægt. Vi har de to faste medlemmer, og vi har jo som regel også to medlemmer i øvrigt i FN's Sikkerhedsråd valgt af medlemskredsen i EU. Det kan give stor gennemslagskraft, hvis vi er i stand til at samarbejde.

Så er der inden for rammerne af de bestående traktater mulighed for at udarbejde strategier for enkelte spørgsmål, og når man implementerer strategierne, er der da mulighed for at vedtage disse implementeringsbeslutninger med et kvalificeret flertal.

Det gælder nærområderne: I Nordafrika, både når det drejer sig om energi, og når det drejer sig om flygtninge, indvandringspresset; i Mellemøsten, hvor vi har fælles interesse i et sikkert Israel og et levedygtigt Palæstina; i Rusland, hvor vi er interesseret i energi, demokrati og globalt partnerskab; og på Balkan, hvor det drejer sig om stabilitet, demokrati, mulighed for medlemskab.

Så er der en fælles global optræden, hvor vi jo har haft gode erfaringer, hvad enten det har været WTO, de store miljøkonventioner eller en lang række andre globale forhandlinger; lad os dog styrke dette.

Endelig er der spørgsmålet om De Forenede Stater, der er vores store allierede, men også et land, som vi kan have forskellige meninger og synspunkter om. Hvis vi skal have vægt i det samarbejde, vi gerne vil have med De Forenede Stater, er en fælles optræden en forudsætning.

Det tredje hovedpunkt er en mere effektiv indsats over for grænseoverskridende problemer. På terrorområdet kan der gøres meget på politisiden. Jeg er i stigende grad blevet skeptisk over for at indsamle hundredvis af milliarder af enkeltoplysninger og opbevare dem i lagre. Det tror jeg også man er blevet mere og mere skeptisk over for i USA, hvor ideen stammer fra, men alt, hvad der er virkningsfuldt uden at krænke borgernes retssikkerhed ved terrorbekæmpelse, bør vi være positive over for.